

FOAIE PAROHIALĂ MAI 2020

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

Dintotdeauna, boala și suferința au fost problemele cele mai grave cu care s-a confruntat omul, de aceea el a cerut ajutor, alinare și vindecare de la Domnul (Ps 6,3; Isaia 38). În marea Sa îndurare „Dumnezeu a vizitat poporul său” (Lc 7,16), trimițându-l pe Fiul Său, ca să-l vindece pe om în întregime, trup și suflet (Mc 2, 5-12).

În Sfintele Evanghelii ne sunt prezentate numeroase vindecări ale suferințelor de tot felul (Mt 4, 24). Sfântul Leon cel Mare spunea că „Tot ceea ce era vizibil în viața lui Isus

Sacramentul Ungerii bolnavilor

Bolnavul în fața lui Dumnezeu

a trecut în Sfintele Sacramente”; așadar, și vindecarea, și mai ales ungera și îngrijirea bolnavilor, au trecut în Sfintele Sacramente, mai exact în Sacramentul numit Ungerea bolnavilor.

Pentru a se vindeca, cei bolnavi au nevoie de credință: „Lui i s-a făcut milă și, întinzând mâna, l-a atins și i-a spus: „Vreau, curăță-te!” (Mc 1, 41). „Toată mulțimea căuta să-l atingă, pentru că ieșea din el o putere care-i vindeca pe toți” (Lc 6, 19). Astfel, în sacramente, Cristos continuă să ne „atingă” pentru a ne vindeca.

Prin Ungerea bolnavilor și prin rugăciunea preoților, Biserica îi încredințează pe bolnavi lui Isus Cristos răstignit și înviat, pentru a-i alina și a-i mântui; ba mai mult, îi îndeamnă pe bolnavi să-și unească suferințele cu cele ale lui Cristos pentru a contribui astfel la binele întregii Biserici. Prin pătimirea și moartea sa pe Cruce, Cristos a dat un nou sens suferinței; de acum ea ne poate face asemenea chipului Său și ne poate uni cu pătimirea Sa răscumpărătoare.

„Vindecați pe cei bolnavi!”

Isus Cristos îi cheamă, le dă putere și îi trimite pe apostoli să scoată diavoli și să-i ungă pe cei bolnavi, iar apostolii, ascultând de Învățătorul lor, până la sfârșitul veacurilor își vor împlini misiunea: „Ei au ieșit și au predicat ca oamenii să se convertească. Și scoteau mulți diavoli, ungeau cu untdelemn mulți bolnavi și-i vindecau” (Mc 6,12-13). Biserica a primit această misiune de la Cristos Înviat. Sfântul Evanghelist Marcu prezintă aceasta chiar la sfârșitul Evangheliei sale: „Mergând în toată lumea, predicați Evanghelia la toată făptura!... în numele meu vor scoate diavoli... Își vor pune mâinile peste cei bolnavi și ei se vor vindeca” (Mc 16,15-18). **Prin îngrijirile pe care le acordă celor bolnavi, cât și prin rugăciunea de mijlocire cu care îi însoțește, Biserica, prin preoții săi, își împlinește această misiune sfântă!** Noi credem în prezența dătătoare de viață a lui Cristos, medic al sufletelor și al trupurilor.

Chiar din timpul Apostolilor se cunoaște un ritual pentru bolnavi. Acest ritual ne-a fost lăsat în Scrisoarea Sfântului Apostol Iacob: **„Este cineva bolnav între voi? Să-i cheme pe preoții Bisericii și ei să se roage asupra lui, ungându-l cu untdelemn, în numele Domnului! Iar rugăciunea făcută cu credință îl va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica. Dacă a săvârșit păcate, acestea îi vor fi iertate”** (Iac 5,14-15). Acestea sunt cuvinte luate din Sfânta Scriptură și care stau la baza instituirii Sacramentului Ungerii bolnavilor. **Știm că toate cele șapte Sacramente au fundament biblic...!**

În tradiția liturgică, avem încă din Antichitate mărturia despre ungerea bolnavilor cu untdelemn sfințit. În

decursul veacurilor, Ungerea bolnavilor a fost conferită în mod din ce în ce mai exclusiv celor care erau în pragul morții. Din această cauză, mult timp a fost numită „Ungerea de pe urmă” și mulți creștini, care nu cunosc învățătura Bisericii, se mai tem și astăzi că dacă merge preotul să administreze Ungerea bolnavilor, cel uns trebuie să moară neapărat sau imediat. Total greșit!

Biserica nu a omis niciodată să se roage ca cel bolnav să-și redobândească sănătatea, dacă acest lucru este de folos spre mântuirea lui. Așadar, **Ungerea sfântă și rugăciunea preotului nu pot decât să-l ajute pe cel bolnav, nicidecum să-i grăbească sfârșitul! „Dacă aveți bolnavi, chemați-i pe preoții Bisericii...!”**

Învățătura Sfintei Biserici despre Sacramentul Ungerii bolnavilor este aceasta: „Sacramentul Ungerii bolnavilor este conferit persoanelor grav bolnave, ungându-le pe frunte și pe mâini cu untdelemn sfințit așa cum se cuvine, spunându-se o singură dată: «Prin această Ungere sfântă și prin mila sa prea îndurătoare, să te ajute Domnul cu harul Duhului Sfânt pentru ca iertându-ți păcatele, să te mântuiască și să te aline»” (CIC, can.847,1).

Când și cine poate primi acest sacrament?

„... Timpul potrivit pentru a primi Ungerea bolnavilor este atunci când credinciosul începe a fi în pericol de moarte din cauza bolii sau a bătrâneții” (SC 73).

Sacramentul Ungerii bolnavilor se poate primi de mai multe ori. „Dacă un bolnav care a primit Ungerea își redobândește sănătatea, în cazul unei noi boli grave el poate primi iarăși acest sacrament. În timpul aceleiași boli, acest sacrament poate fi repetat dacă boala

se agravează. Este oportună primirea Ungerii bolnavilor înainte de o intervenție chirurgicală importantă. Același lucru este valabil pentru persoanele în vârstă a căror slăbiciune se accentuează” (Catehismul Bisericii Catolice, nr. 1515).

„... Păstorii sufletești au datoria de a-i instrui pe credincioși despre binefacerea acestui sacrament...” (Catehismul Bisericii Catolice nr. 1516).

Cum se celebrează acest sacrament?

Se poate celebra în familie, la spital sau în biserică, pentru un singur bolnav sau pentru un grup de suferinzi. Recomandat ar fi să se celebreze în timpul Sfintei Liturghii, precedat de Sacramentul Spovezii și urmat de Sfânta Împărtășanie.

Celebrarea sacramentului cuprinde, în principal, următoarele elemente: „Preoții Bisericii” (Iac 5,14) impun în tăcere mâinile asupra bolnavului, se roagă în credința Bisericii asupra bolnavului (este epicleza, adică invocarea Duhului Sfânt, proprie acestui sacrament) și îi ung cu untdelemnul care a fost sfințit de către episcop în Joia Sfânta.

Roadele celebrării acestui sacrament

Harul fundamental al acestui sacrament este un har de mângâiere, de pace și de curaj pentru a învinge greutățile specifice stării de boală sau de neputință a bătrâneții. Acest har este un dar al Duhului Sfânt, care ne întărește împotriva ispitelor celui rău, adică împotriva ispitelor de descurajare și de neliniște în fața morții.

Sfântul Augustin spunea că în Grădina Măslinilor, Isus Cristos, Capul, „a asudat sânge”, dar Trupul, adică Biserica, „va asuda sânge”, adică va suferi până la sfârșitul timpurilor. De aceea, **prin harul acestui sacrament al Ungerii, bolnavii**

primesc puterea și darul de a se uni mai intim cu Pătımirea lui Cristos și pot să aducă roade prin unirea cu pătımirea răscumpărătoare a lui Isus Cristos. Astfel, suferința, consecință a păcatului strămoșesc, dobândește un sens nou, devine participare la lucrarea mântuitoare a lui Cristos.

În acest sens, Fericitul Vladimir Ghika îi ruga pe bolnavi să ofere suferința după intenția lui, iar el obținea multe convertiri sau alte mari haruri tocmai prin oferirea acestor suferințe ale bolnavilor pe care îi vizita.

Ungerea bolnavilor desăvârșește conformarea noastră cu moartea și învierea lui Isus Cristos, începută la Botez. Ea completează ungerile sfinte care jalonează întreaga viață creștină: ungera de la Botez a pecetluit în noi viața cea nouă; ungera de la Mir ne-a întărit pentru lupta acestei vieți; această ultimă Ungere înconjoară sfârșitul vieții noastre pământești cu un zid puternic de întărire, în vederea celor din urmă lupte înainte de intrarea în Casa Tatălui.

Pe lângă Ungerea bolnavilor, celor ce sunt pe punctul de a părăsi această viață, Biserica le oferă Sfânta Împărtășanie ca viatic (hrană pentru drumul spre Casa Tatălui). Euharistia este sămânță de viață veșnică și putere de înviere, așa cum spune Isus: „Cine mănâncă Trupul meu și bea Sângele meu are viață veșnică, și eu îl voi învia în ziua de apoi” (In 6, 54). Sacrament al lui Cristos mort și înviat, Euharistia este aici sacrament al trecerii de la moarte la viață, din lumea aceasta la Tatăl (In 13, 1).

Așadar, atunci când situația o va impune, pentru dumneavoastră înșivă sau pentru cineva apropiat, să nu vă fie teamă să-i chemați pe „preoții Bisericii”, spre a vă pregăti pentru întâlnirea finală cu Domnul!

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

DOAR PENTRU AZI...

- **voi încerca** să trăiesc ziua, fără să doresc să rezolv problemele vieții dintr-o dată.

- **voi avea** un maxim respect pentru aspectul meu, mă voi îmbrăca cu seriozitate, nu voi ridica tonul, voi fi politicos în comportament, nu voi avea pretenția să corectez sau să fac mai bun pe nimeni în afară de mine însumi.

- **voi fi fericit**, având certitudinea că sunt creat să fiu fericit, nu numai în altă lume, ci și în aceasta.

- **mă voi adapta** împrejurărilor, fără să pretind ca acestea să se adapteze tuturor dorințelor mele.

- **voi dedica** zece minute din timpul meu liber unei lecturi bune, amintindu-mi că așa cum hrana este necesară pentru viața trupului, tot așa și lectura este necesară pentru viața sufletului.

- **voi face** o faptă bună și nu voi spune nimănui despre ea.

- **voi face** un lucru pe care nu-mi place să-l fac, iar dacă mă voi simți atins în sentimentele mele, voi face în așa fel ca nimeni să nu-și dea seama.

- **voi face** un program; poate nu-l voi respecta punct cu punct, dar îl voi face, ferindu-mă de două pericole: graba și șovăiala.

- **voi crede** cu tărie, în ciuda aparențelor contrare, că Providența lui Dumnezeu se ocupă de mine ca nimeni altul.

- **nu voi avea temeri** și în mod particular nu-mi va fi teamă să mă bucur de tot ce e frumos și să cred în bunătate.

Într-adevăr, pot să fac bine pentru douăsprezece ore ceea ce m-ar înspăimânta dacă m-aș gândi că trebuie să fac pentru toată viața!

(Sf. Papă Ioan al XXIII-lea)

Mare ești, Doamne, și vrednic de toată lauda: măreția ta este fără margini, iar înțelepciunea ta nu poate fi măsurată (Psalmi). Și totuși,

Un om, o neînsemnată frântură din zidirea ta, vrea să te slăvească; un om purtând asupra sa datul morții, purtând mărturia că tu te împotrivești celor trufași. Și totuși, un om, o neînsemnată frântură din zidirea ta, vrea să te slăvească! Tu l-ai provocat să-și afle bucuria laudându-te pe tine, căci pentru tine ne-ai făcut, Doamne, și neliniștită este inima noastră până se va odihni în tine.

(Sf. Augustin, din *Confesiuni*)

Nu fă nimic și nu spune nimic înainte să reflectezi dacă ceea ce vrei să spui sau să faci este plăcut lui Dumnezeu, de folos pentru tine însuși și ziditor pentru semenul tău!

(Sf. Ignațiu de Loyola)